



## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Tractatio Synoptica De Ivdiciis Ad Lib: II. Decretal:  
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von  
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

**Spirens., 1660**

1. Quot sint partes judicij, an judicium formaliter incipiat à citatione, an verò à litis contestatione?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-11416**

L. fin  
actio-  
is non  
. si quo  
do pe-  
uribus  
i. den-  
s man-  
l. DD.  
DEM  
NE.  
cuius-  
li bo-  
it ali-  
possi-  
poris  
ceda-  
nus, us  
us ab-  
mni-  
omnibus, tanquam rem impossibi-  
lem suscepisset. Ille solatus amicos,  
nil timeo, inquit: nam interim vel  
ego moriar, vel asinus vel Dominus.  
*Poggius in Facetij. Quæritur, an suscepti*  
& non adimulti operis reus, absque  
litis contestatione plecti potuisset?  
*Resolutio petenda ex num: 5.*

## II.

Primâ judicii parte expeditâ secundam  
aggredimur à litis contestatione usq;  
ad sententiam definitivam exclusivè, quia  
hæc inter ea, quæ ad judicium ordinarium  
seu plenarium necessariò requiruntur,  
principale fundamentum & veluti basis  
est, ut propterea quæ præcedunt, non tam  
act' judiciorum propriè dictorum, quàm  
eorum præparatoria dicantur, & sint. Et  
enim licet judicium in latiori significa-  
tione, à citatione legitimè factâ incipiat,  
quoad aliquos juris effectus (v. g. quoad  
inducendam litis pendentiam ut nihil in-  
novari possit, Clem: 2. ut lite pend. ad indu-  
cendam præventionem, ubi pluribus ju-  
dicibus jurisdictio competit, ut singulis &

G in fo-

in solidum L. si quis postea. 7. ff. de jud: rursum  
 ad perpetuandam jurisdictionem judicii  
 delegati, sic ut morte delegantis, ubi se  
 mel facta est citatio, jurisdictione non expe-  
 ret: cap: super questionem de offic: deleg: item  
 ad interrumptam prescriptionem odio-  
 sam longissimi temporis 30. scilicet, vel  
 40. annorum L. omnes. C. de prescript: Gail.  
 lib: 2. obs: 7. n. 18 (tamen judicium pressum  
 propriè sumptum ex com: DD. à litis con-  
 testatione incipere dicimus. cit. cap super:  
 L. apertissimi C. de jud: L. omnes pœnales ff.  
 act: & oblig: Et ratio est: quia judicium, te-  
 ste Cajet. ad 2. secundæ D. Tho: q. 38. a. 1.  
 Etus collationis est, quo judex utriusque  
 partis conditiones ad justitiam & veri-  
 tem conferens, ex illa collatione eligit,  
 terminat, ac pronunciat, atqui in citatione  
 ne collatio nulla esse potest, quandoquar-  
 dem hæc non sit, nisi petente auctore  
 contradicente reo, & in certaminibus no-  
 gotii, ut habet L. 1. C. de plus pet: Ergo. De  
 inde L. 1. c. de litis cont: textus clare dicit:  
 tunc contestata videtur, cum iudex per na-  
 tionem negotij causam audire incipit. Ergo  
 collatio in citatione esse non potest. Ergo

collationis initium est, undē enarratio  
negotii incipit & consequenter quando  
litis contestatio. Neq; pugnat quod sup.  
(tit: 2. de injus voc: n. 4. v. sed nihilominus)  
dicamus citationem esse actū jurisdictionis  
contentiose, nam & oblatio libelli, reo  
à Judice facta reconventio, & huiusmodi  
actus, sunt jurisdictionis contentiose, ne-  
que tamen ab iis judicium ceptum legi-  
tur, Et licet ceptum à citatione legatur. L.  
si quis postea. ff. de jud. cap. gratum de off: deleg.  
solum sensus est, ceptum esse impropriè  
in sensu causalī, quatenus citatio causa est  
subsequentis judicii, non autem in sen-  
su formalī, ut bene Lel. Manc: dissert. 3.  
cap: 5. n. 25.

2. Est autem litis contestatio rei ad a-  
ctoris, vel contrā, actoris ad rei petitio-  
nem principalem, negando vel affirman-  
do, seu confitendo, facta responsio, ani-  
mo litem contestandi. cap. unico de lit: cont.  
coram Judice, quia si re<sup>o</sup> ante petitionem  
actoris in judicio factam debitum fatea-  
tur, non per hoc inducitur litis contesta-  
tio L. si debitori ff. de judic: ut nec per re-  
sponsionem rei ad positiones actoris fit